

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010025
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4621010025.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Moniky Farkašovej, v trestnej veci obžalovaného A. D., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno i/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. D. a o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej len „okresný prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 03.03.2021 sp.zn. 1T/5/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 29.04.2021, takto

rozhodol:

I.
Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku s a z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaný
A. D., narodený XX.XX.XXXX v R.,
trvale bytom F. XXX/XX, K.,
toho času vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Nitra,

o d s u d z u j e

Podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, za nezistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a za zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody 17 (sedemnášť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Topoľčany (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci samosudkyňou rozsudkom z 03.03.2021 sp.zn. 1T/5/2021 (ďalej len napadnutý rozsudok) uznal obžalovaného A. D. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno i/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa XX.XX.XXXX vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody H. napísal a zaslal poškodenej Z. A., a následne prostredníctvom pošty na adresu D. číslo XX/XX, S., do miesta jej trvalého bydliska doručil list, ktorý jej zaslal z dôvodu, že ako svedkyňa a poškodená svedčila v trestnom konaní na Okresnom súde Topoľčany pod sp.zn. 1T/34/2020 v trestnej veci proti nemu ako obžalovanému, pričom na obálku tohto listu nakreslil kvet a do textu tohto listu poškodenej napísal, že by jej tento kvet radšej položil na mramor, ďalej jej opisoval ako mu jeden spoluväzeň povedal ako jednoducho dostať ľudí z domu tým, že im dom treba podpáliť alebo im spustiť alarm na aute, čo je podľa neho dobrý nápad, že to vyskúša. Obžalovaný tiež napísal, že keď sa stretnú zoči-voči, či bude skákať tak ako na súde, pričom v tomto liste spomenul tzv. čiernu faktúru a čierne body, ktorú jej vystaví a následne dňa XX.XX.XXXX v čase asi o XX.XX hod. svoje konanie umocnil tým, že na svojom X. zn. U. S., modrej farby, EČ: TO-XXXEG prechádzal po ceste v mieste trvalého pobytu poškodenej, kedy sa evidentne pozeral na rodinný dom, v ktorom poškodená býva, čím u poškodenej Z. A. vzhľadom i k inému trestnému konaniu vedenému proti obžalovanému, kde je poškodená Z. A. tiež poškodenou, a v ktorej trestnej veci je obžalovaný A. D. odsúdený za obdobné konanie, ktorého sa mal dopustiť voči poškodenej Z. A., vyvolal obavu o jej život a zdravie.

Za tento prečin uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanému podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona za nezistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona, zistených priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 17 mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 16.09.2020 sp.zn. 1T/34/2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 10.02.2021 sp.zn. 2To/72/2020 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný, ktorému (ako aj jeho obhajcovi) bol napadnutý rozsudok oznámený vyhlásením v jeho prítomnosti na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 03.03.2021, podal proti nemu v zákonnej lehote odvolanie smerujúce do výroku o vine, treste a konaní, ktoré mu predchádzalo. V zákonnej lehote podal odvolanie Okresný prokurátor v Topoľčanoch (ďalej len „prokurátor“) smerujúce do výroku o vine a treste.

Odvolanie písomne odôvodnil obžalovaný sám aj prostredníctvom obhajcu.

Obhajoba v písomnom odôvodnení poukázala na to, že v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní nebola preukázaná vina obžalovaného. Obžalovaný zrozumiteľne vysvetlil jednotlivé pasáže z listu ako aj prejazd cez S. Obžalovaný napísal poškodenej list k meninám, neželal si aby o ňom šírila bludy a nezmysly. Chcel vedieť prečo klame, chcel ju nahnevať. Táto časť listu vylučuje že list písal z pomsty alebo v súvislosti s predchádzajúcim trestným konaním Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/34/2020, kde Z. A. vystupovala ako poškodená. Výroky v liste podľa obhajoby je logicky možné interpretovať tak, ako to vysvetlil obžalovaný pred súdom, ale tieto výroky poškodená interpretovala so silnými predsudkami a negatívnym postojom voči obžalovanému v súvislosti s konaním 1T/34/2002. Podľa názoru obhajoby pri posudzovaní či sa jedná o trestný čin, orgány činné v trestnom konaní skírajú do úplného psychologického subjektivismu a vinu zakladajú výlučne na tom, ako výroky vnímala poškodená bez ohľadu na to, či v objektívnom svete takýto výrok vyhrážkou aj možný je. Ak vyhrážok niet pomôžu si predchádzajúcim trestným konaním, za ktoré obžalovaný už bol právoplatne odsúdený. Toto stanovisko je neudržateľné. Aby došlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania musia byť naplnené dve skutočnosti, výrok musí byť vyhrážkou a vyhrážka u poškodenej vzbudí subjektívnu, ale dôvodnú obavu o život, zdravie a majetok. Podľa obhajoby právne je neudržateľné tvrdenie, že hoci sa nejedná o priamu vyhrážku, výrok spôsobil u poškodenej následok v podobe obavy. Obhajoba poukázala na to, že list z väznice prešiel kontrolou s tým výsledkom, že neboli naplnené skutočnosti na jeho zadržanie a ústavom neboli z obsahu listu také skutočnosti, pre ktoré by mal byť zadržaný a odovzdaný orgánom činným v trestnom konaní na ďalšie šetrenie. Poškodená dňa 17.9.2020 bola na polícii, kde list bol vyhodnotený ako neškodný, a poškodená bola odkázaná na väznicu. Nemožno súhlasiť ani so záverom súdu, že ak ide o opakovaný čin páchatel'a, čin má byť posúdený ako trestný čin. Ďalej obhajoba argumentuje tým, že obžalovaný bol za tzv. „kontext“ právoplatne odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/34/2020 z 16.09.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To/92/2020 z 10.02.2021. Platí zásada „ne bis in

idem“ teda nie dvakrát o tom istom. Nie je možné skutočnosť, za ktorú už bol potrestaný mu znovu v jeho neprospech pričítať v ďalšom konaní. Obhajoba tiež namieta rozpornosť výpovede poškodenej ohľadne času kedy dňa 07.10.2020 mala vidieť prechádzať obžalovaného popri jej dome, keď v čase uvádzanom poškodenou, táto už mala byť na ceste do práce. Obhajoba trvá na tom aby bolo preverené u zamestnávateľa poškodenej kedy dňa 07.10.2020 začala jej pracovná zmena. Obžalovaný nemal v čase prejazdu cez S. vedomosť o tom, že poškodená je doma, nezišiel z hlavnej cesty, prechádzal bez úmyslu vzbudiť u poškodenej obavu, prechádzal plynulo, netrúbil negestikuloval. Obžalovaný mal prejazd zaručený samotnou Ústavou SR, ktorá garantuje právo na slobodný pohyb občanov. Obžalovaný prejazdom neporušil ani obmedzenia povinností uložených mu krajským súdom rozhodnutím zo dňa 01.10.2020 o prepustení z väzby. Svedkovia Q. a Z. potvrdili, že obžalovaný po prepustení z väzby sa neinformoval na poškodenú a aj poškodená potvrdila, že ju nekontaktoval. Obhajoba v celom rozsahu namieta nepodmienečný trest, pretože obžalovaný je nevinný. Napriek tomu sa obhajoba vyjadrila k uloženému súhrnnému trestu s tým, že súd pochybil keď uložil súhrnný trest, pretože list bol doručený poškodenej 17.09.2020, t.j. po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/34/2020 zo dňa 16.09.2020, navyše obžalovaný prechádzal cez S. dňa X.XX.XXXX. Odvolanie bolo podané aj čo do konania, ktoré vynesenej rozsudku predchádzalo, pretože pri trestnom oznámení, ktoré podala poškodená na policajnom oddelení bol prítomný prokurátor, ktorý podal obžalobu v prejednávanej veci a aj v konaní na Okresnom súde Topoľčany sp.zn. 1T/34/2020 a samosudkyňa, ktorá rozhodovala v predmetnej veci sp.zn. 1T/5/2021 rozhodovala aj vo veci sp.zn. 1T/34/2020. Na základe všetkých uvádzaných skutočností preto obžalovaný navrhol, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel a podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno c/, písmeno d/, písmeno e/ Trestného poriadku, napadnutý rozsudok zrušil a v spojení s § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozsudkom vo veci rozhodol a v zmysle základnej zásady trestného konania v pochybnostiach v prospech obžalovaného podľa § 285 písmeno b/ Trestného poriadku, obžalovaného v celom rozsahu spod obžaloby oslobodil.

Písomné dôvody odvolania obžalovaného sú v podstatných bodoch totožné s odvolaním, ktoré v mene obžalovaného písomne odôvodnil jeho obhajca. Obžalovaný v odvolaní podrobne vyhodnotil postup poškodenej po doručení listu, jej jednotlivé výpovede, ktoré považuje za nevierohodné. Podľa obžalovaného súd mal zvažovať aj možnosť zneužitia listu poškodenou, pretože táto má sklon ho takto poškodzovať, a súd jeho konanie mohol považovať aj za formu nutnej obrany, pretože vyčítaním jej správania bol jediný spôsob ako z väzby vyvrátiť a ubrzdiť jej dlhotrvajúce útoky a osočovanie jeho osoby v spoločnosti, teda si chránil svoje záujmy. Čo sa týka nepodmienečného trestu v trvaní 17 mesiacov, považuje ho za neprímerane prísny a keďže súd konštatoval, že skutok sám o sebe nie je nijako závažný a zakladá znaky priestupku, mohol súd uložiť aj podmienečný súhrnný trest. Súd mal tiež priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno a/ Trestného zákona - v silnom citovom rozrušení, pretože súd konštatoval, že bolo preukázané, že bol na ňu nahnevaný. Obžalovaný v závere žiada, aby krajský súd odvolaniu vyhovel a napadnutý rozsudok zrušil a sám vo veci rozhodol v zmysle zásady „in dubio pro reo“ a v celom rozsahu ho spod obžaloby oslobodil.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania poukázal na to, že i znak z pomsty ako osobitný motív v zmysle ustanovenia § 140 písmeno b/ Trestného zákona bol konaním obžalovaného naplnený, tak ako skutok bol právne kvalifikovaný v podanej obžalobe. Argumentoval výpoveďou obžalovaného v procesnom postavení zadržaného podozrivého, v procesnom postavení obvineného ako aj jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní. Neobstojí tvrdenie obvineného, že ak aj jeho konanie bolo sprevádzané negatívnymi pocitmi súvisiacimi s tým, že bol trestne stíhaný a vo väzbe, a ktoré si podľa jeho názoru neprírodil sám a vo vlastných očiach je videný ako obeť týchto pocitov, takéto jeho konanie ako reakcia na nejakú udalosť, alebo okolnosť súvisiacu priamo s poškodenou nie je konaním z pomsty. Podľa zaužívanej súdnej praxe je pomstou reakcia páchatel'a na udalosť alebo okolnosť súvisiacu priamo s obeťou, pričom ide o motivačný prvok, ktorý nie je generovaný racionálnou úvahou. Preto navrhol aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol rozsudkom tak, že uzná obžalovaného za vinného na skutkovom základe uvedenom v obžalobe, z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 odsek 2 písmeno b/ písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno i/ Trestného zákona a § 140 písmeno b/ Trestného zákona a uloží obžalovanému trest odňatia slobody ako trest súhrnný, v hornej polovici trestnej sadzby, so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol o odvolaní prokurátora rozhodnúť v zmysle jeho písomného petitu a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu pridržiavajúc sa dôvodov písomne podaného odvolania, odvolaciemu súdu navrhol obžalovaného spod obžaloby oslobodiť a odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol rozhodnúť v zmysle návrhu jeho obhajcu, alternatívne uložiť mu výchovný druh trestu s príslušnými zákazmi a povinnosťami, odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku, odvolací súd preskúmal výrok o vine a výrok o treste napadnutého rozsudku, proti ktorým výrokom odvolanie obžalovaného a prokurátora smerovalo a správnosť postupu konania obom týmto výrokom napadnutého rozsudku predchádzajúceho (napadnutý obžalovaný), a to aj v rozsahu zistenia prípadných, odvolaním obžalovaného nevytýkaných chýb, ktoré by mohli odôvodniť podanie dovolania z niektorého z dôvodov uvedených v § 371 odsek 1 Trestného zákona (žiadne také nezistiac).

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti a v jej rozsahu odvolací súd zistil, že v konaní predchádzajúcom obom týmto preskúmaným výrokom napadnutého rozsudku sa súd prvého stupňa nedopustil žiadnych takých podstatných chýb, ktoré by boli porušením ustanovení zabezpečujúcich objasnenie veci alebo právo obhajoby (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku).

Odvolací súd ďalej zistil, že dokazovaním vykonaným súdom prvého stupňa v prejednávanej veci na hlavnom pojednávaní boli objasnené všetky skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno c/, písmeno d/, písmeno e/ Trestného poriadku, ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o vine obžalovaného a o ukladanom mu treste tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 2 odsek 10, odsek 11 Trestného poriadku (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku).

Z dôvodov vyššie uvedených skutkové zistenia, ktoré mal súd prvého stupňa v prejednávanej veci za preukázané, podľa názoru odvolacieho súdu jednak vychádzajú z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku, jednak súd prvého stupňa k nim dospel po tom, čo jednotlivé dôkazy vyhodnotil v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda predovšetkým jednotlivo aj v ich súhrne a nepochybne aj podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie primerane odôvodnil v súlade s ustanovením § 168 Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, tak isto poukázal na to, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré oprel svoje skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd prvého stupňa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania v otázke viny i pri ustálení právnej kvalifikácie.

Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje aj nevyhnutne potrebné a relevantné právne úvahy, s ktorými sa súd prvého stupňa spravoval pri posudzovaní dokázaných skutočností podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny obžalovaného, aj na tieto odvolací súd ako na správne iba poukazuje, nepovažujúc ich (aj napriek námietkam obžalovaného a prokurátora) za potrebné ani doplniť ani spresniť (§ 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona).

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom prvostupňového súdu, že vina obžalovaného bola nepochybne preukázaná výpoveďou svedkyne poškodenej Z. A.. S jej výpoveďou je v súlade aj výpoveď svedkyne A. A., obsah predmetného listu a kamerový záznam. Čo sa týka ďalších výpovedí svedkov Q. Q. a B. Z., títo vypovedali o okolnostiach mimo rámca skutku. Ani ich tvrdenia na adresu poškodenej neboli takého charakteru, že by boli spôsobilé spochybniť jej vierohodnosť. Čo sa týka obžalovaným namietanej „kvality a intenzity“ vyhrážok voči poškodenej, ktoré obsahuje ním napísaný list tak tieto, aj keď sú tzv. „podprahové“, sú dostatočnej kvality a intenzity na to, aby spôsobili u poškodenej dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. V danej trestnej veci je táto kvalita a intenzita zvýraznená a zvýšená aj vzhľadom na to, že obžalovaný bol v čase písania listu (XX.XX.XXXX) vo väzbe, v čase doručenia listu (XX.XX.XXXX) už aj odsúdený (XX.XX.XXXX, hoc neprávoplatne) za obdobné útoky voči poškodenej a skutok dokončil krátko po jeho prepustení (X.XX.XXXX) z väzby na slobodu, keď s motorovým vozidlom dňa XX.XX.XXXX prechádzal popred domom poškodenej.

Čo sa týka odvolacích námietok obžalovaného, je potrebné konštatovať, že tieto sú len opakovaním jeho obhajoby, ktorú predniesol už pred súdom prvého stupňa, a s ktorou sa súd prvého stupňa zaoberal v rámci hodnotenia dôkazov a správne ju aj vyhodnotil. Z tohto dôvodu odvolací súd len odkazuje v podrobnostiach na príslušné právne úvahy uvedené v napadnutom rozsudku, aj čo sa týka odvolacích námietok prokurátora súvisiacich s kvalifikačným znakom pomsty ako osobitného motívu v zmysle ustanovenia § 140 písmeno b/ Trestného zákona.

Nad rámec prvostupňovým súdom uvedeného, odvolací súd k námietkam obžalovaného voči konaniu, ktoré vyneseneému rozsudku predchádzalo spočívajúce v tom, že pri trestnom oznámení, ktoré podala poškodená na policajnom oddelení bol prítomný prokurátor, ktorý podal obžalobu v prejednávanej veci a aj v konaní na Okresnom súde Topoľčany sp.zn. 1T/34/2020 a samosudkyňa ktorá rozhodovala v predmetnej veci sp.zn. 1T/5/2021 rozhodovala aj vo veci sp.zn. 1T/34/2020 konštatuje, že tieto námietky jednak neboli podané obžalovaným včas a jednak nespĺňajú kritériá ustanovenia § 31 Trestného poriadku. Okrem toho obžaloby podané prokurátorom na súd, v súlade s rozvrhom práce okresného súdu sa prideľujú jednotlivým senátom alebo samosudcom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom spravodlivosti tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí (§ 51 odsek 1 zák.č. 757/2004 Z.z.). Táto skutočnosť je obhajobe všeobecne známa. Preto takáto námietka voči zákonnej sudkyňi, ktorá prejednála obe hore uvedené trestné veci obžalovaného, je irelevantná.

K ďalšej odvolacej námietke, resp. návrhu na doplnenie dokazovania za účelom zistenia u zamestnávateľa poškodenej kedy dňa 7.10.2020 jej začala pracovná zmena krajský súd konštatuje, že táto skutočnosť pre ustálenie viny obžalovaného nie je podstatná, pretože zo zápisnice o trestnom oznámení je jednoznačne preukázané, že s poškodenou Z. A. bola spísaná zápisnica o trestnom oznámení na Obvodnom oddelení Policajného zboru Topoľčany dňa 07.10.2020 so začiatkom o 14.45 hod. a s ukončením o 16.00 hod., a z tejto výpovede tiež vyplýva, že sa poškodená dňa 07.10.2020 v čase o 13.38 hod. telefonicky spojila s prokurátorom, a počas hovoru videla ako okolo jej domu prechádza autom obžalovaný.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvého stupňa správne zistil, že obžalovaný naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno i/ Trestného zákona.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku, čo sa týka výroku o treste, odvolací súd dospel k záveru, že tento je potrebné zrušiť v zmysle § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 3 Trestného zákona, pretože napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona, keď zistil, že súd prvého stupňa pochybil, ak obžalovanému uložil súhrnný trest za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/34/2020 zo dňa 16.09.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To/72/2020 zo dňa 10.02.2021.

Podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Obžalovaný prejednaný trestný čin dokonal po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/34/2020, a to dorúčením listu poškodenej dňa 17.09.2020 pričom k umocneniu vyhrážok došlo

jazdou obžalovaného pred domom poškodenej dňa 7.10.2020, avšak skôr ako tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.02.2021 zamietnutím odvolania obžalovaného uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To/72/2020.

Ustanovenie o ďalšom treste v zmysle § 43 Trestného zákona sa použije, ak súd odsudzuje páchateľa za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Uvedené ustanovenie upravuje postup trestania v prípade, že páchateľ spáchal ďalší trestný čin predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný. V tomto prípade je dôležité správne posúdiť, kedy došlo k spáchaniu ďalšieho trestného činu vo vzťahu ku skoršiemu odsudzujúcemu rozsudku. V prípade, že páchateľ sa dopustil trestného činu v čase medzi vyhlásením odsudzujúceho rozsudku prvostupňového súdu, a právoplatnosťou tohto rozsudku, ide o recidívu a použije sa práve ustanovenie o ďalšom treste.

S poukazom na vyššie uvedené pochybenie, preto odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol, pričom pri rozhodovaní vychádzal zo zásad pre ukladanie trestu uvedených v § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona, podľa ktorých ustanovení trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a aby trest zároveň vyjadril morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

Súčasne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery odvolací súd prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Trestného zákona, zistil jednu priťažujúcu okolnosť, že už bol v minulosti odsúdený (§ 37 písmeno m/ Trestného zákona) za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamnej a psychotropnej látky a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/10/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 1To/26/2013 zo dňa 19.03.2013 na trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol podmienene prepustený dňa 3.8.2016, a týmto dňom aj trest vykonal, keďže sa v skúšobnej dobe osvedčil. Keďže pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je v pomere 0:1, odvolací súd ukladal obžalovanému trest zohľadniac ustanovenie § 38 odsek 4 Trestného zákona, a teda zvyšoval spodnú hranicu trestnej sadzby (6 mesiacov až 3 roky) o jednu tretinu na 16 mesiacov až 3 roky, a v rámci tejto trestnej sadzby vymeral nepodmienečný trest blízko spodnej hranice zákonnej trestnej sadzby v trvaní 17 mesiacov, ktorý považoval za dostatočný a primeraný.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody, odvolací súd zaradil obžalovaného podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Z hore uvedených dôvodov preto odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa len vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný

prostriedok.